

اولین مأموریت برنابا و شاول

¹ و در کلیسای که در آنطاکیه بود، انبیا و معلّم چند بودند، برنابا و شمعون ملقب به نجر و لوکیوس قیروانی و مناخم برادر رضاعی هیرودیس تیتراخ و شاول.² چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح القدس گفت: برنابا و شاول را برای من جدا سازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن خوانده‌ام.³ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده، روانه نمودند.

برنابا و شاول در قبرس

⁴ پس ایشان از جانب روح القدس فرستاده شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیروس آمدند.⁵ و وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود.⁶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود یافتند که نام او بازیشوع بود.⁷ او رفیق سرجیوس پولس والی بود که مردی فهیم بود. همان برنابا و شاول را طلب نموده، خواست کلام خدا را بشنود.⁸ اما علیمان، یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه اسمش همچنین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی را از ایمان برگرداند.⁹ ولی شاول که پولس باشد، پر از روح القدس شده، بر او نیک نگریسته،¹⁰ گفت: ای پر از هر نوع مکر و خباثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند؟¹¹ الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، عشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.¹² پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند متخیر شده، ایمان آورد.

پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیّه

¹³ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به کشتی سوار شده، به پِرجه پمفلیّه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا شده، به اورشلیم برگشت.¹⁴ و ایشان از پِرجه عبور نموده، به انطاکیه پیسیدیّه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند.¹⁵ و بعد از تلاوت تورات و صُحُف انبیا، رؤسای کنیسه نزد ایشان فرستاده، گفتند: ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای قوم دارید، بگوید.

¹ وَكَانَ فِي أَنْطَاكِيَّةٍ فِي الْكَنِيسَةِ هُنَاكَ أَنْبِيَاءُ وَمُعَلِّمُونَ، بَرْنَابَا وَسَمِعَانُ، الَّذِي يُدْعَى نَجْرًا، وَلُوكْيُوسُ الْقَبْرَوَانِيُّ وَمَتَايُنُ، الَّذِي تَرَبَّى مَعَ هِيرُودُسَ رَئِيسِ الرُّبْعِ، وَسَاوُلُ.² وَبَيْنَمَا هُمْ يَخْدُمُونَ الرَّبَّ وَيَصُومُونَ قَالَ الرُّوحُ الْقُدُسُ: أَفْرِزُوا لِي بَرْنَابَا وَسَاوُلَ لِلْعَمَلِ الَّذِي دَعَوْتُهُمَا إِلَيْهِ.³ فَصَامُوا جَمِيعًا وَصَلُّوا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمَا الْأَيْدِي، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمَا.

شاول و برنابا في قبرس

⁴ فَهَذَانَ إِذْ أُرْسِلَا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ انْحَدَرَا إِلَى سَلُوكِيَّةٍ وَمِنْ هُنَاكَ سَافَرَا فِي الْبَحْرِ إِلَى قَيْرُوسَ. وَلَمَّا صَارَا فِي سَلَامِيْسَ تَادَبَا يَكَلِمَةَ اللَّهِ فِي مَجَامِعِ الْيَهُودِ، وَكَانَ مَعَهُمَا يُوْحَنَّا خَادِمًا.⁶ وَلَمَّا اجْتَاَزَا الْجَزِيرَةَ إِلَى بَافُوسَ وَجَدَا رَجُلًا سَاجِرًا، نَبِيًّا كَذَّابًا يَهُودِيًّا، اسْمُهُ بَارِيشُوعُ،⁷ كَانَ مَعَ الْوَالِي، سَرْجِيُوسَ بُولِسَ، وَهُوَ رَجُلٌ فَهِيمٌ، فَهَذَا دَعَا بَرْنَابَا وَسَاوُلَ وَاتَّمَسَ أَنْ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ. فَقَاوَمَهُمَا عَلَيْهِمُ السَّاجِرُ، لِأَنَّ هَكَذَا يَتْرَجَمُ اسْمُهُ، طَالِبًا أَنْ يُفْسِدَ الْوَالِيَّ عَنِ الْإِيمَانِ.

⁹ وَأَمَّا سَاوُلُ، الَّذِي هُوَ بُولِسُ أَيْضًا، قَامْتَلًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَسَخَّصَ إِلَيْهِ¹⁰ وَقَالَ: أَيُّهَا الْمُؤْمِنِيُّ كُلِّ عَيْشٍ وَكُلِّ حُبِّ، يَا ابْنَ إِبْلِيسَ، يَا عَدُوَّ كُلِّ بَرٍّ، أَلَا تَرَا لِي نُفْسِيذٌ سَبَلُ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمَةَ؟¹¹ فَالآنَ هُوَذَا يَدُ الرَّبِّ عَلَيْكَ فَتَكُونُ أَعْمَى لَا تُبْصِرُ الشَّمْسَ إِلَى جِينٍ. فَبِئْسَ الْحَالِ سَقَطَ عَلَيْهِ صَبَابٌ وَطَلَمَةٌ فَجَعَلَ يَدُورُ مُلْتَمِسًا مَنْ يَبْعُدَهُ بِيَدِهِ.¹² فَالْوَالِي جَمِيذٌ، لَمَّا رَأَى مَا جَرَى، آمَنَ مُنْذِهِشًا مِنْ تَعْلِيمِ الرَّبِّ.

شاول الذي أصبح بولس اسمه بولس عند اليهود في

أنطاكية بيسيديّة

¹³ ثُمَّ أَقْلَعَ مِنْ بَافُوسَ، بُولِسُ وَمَنْ مَعَهُ، وَأَتَوْا إِلَى بَرْجَةِ بَمْفِيلِيَّةٍ. وَأَمَّا يُوْحَنَّا فَصَارَ قَهُمُ وَرَجَعَ إِلَى أَوْرُشَلِيمَ.¹⁴ وَأَمَّا هُمْ فَجَازُوا مِنْ بَرْجَةِ وَأَتَوْا إِلَى أَنْطَاكِيَّةٍ بَيْسِيدِيَّةٍ وَدَخَلُوا الْمَجْمَعِ يَوْمَ السَّبْتِ وَجَلَسُوا.¹⁵ وَبَعْدَ قِرَاءَةِ التَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رُؤَسَاءُ الْمَجْمَعِ قَائِلِينَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِحْوَةُ، إِنْ كَانَتْ عِنْدَكُمْ كَلِمَةٌ وَعَظٌ لِلشَّعْبِ فَقُولُوا.

¹⁶ فَقَامَ بُولِسُ وَأَسَارَ بِيَدِهِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ، اسْمَعُوا.¹⁷ إِلَيْهِ شَعْبُ إِسْرَائِيلَ هَذَا اجْتَاَزَا أَبَاءَنَا وَرَفَعَ الشَّعْبَ فِي الْعُرْبَةِ فِي أَرْضِ مِصْرَ، وَيَذْرَاعُ مُزْتَفِعَةً أَخْرَجَهُمْ مِنْهَا.¹⁸ وَتَحَوُّ مَدَّةً

16 پس پولس برپا ایستاده، به دست خود اشاره کرده، گفت: ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید! 17 خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا بیرون آورد. 18 و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات ایشان می‌بود. 19 و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال. 20 و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی. 21 و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را از سبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. 22 پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که: داود بن یسسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد. 23 و از ذریت او خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای، یعنی عیسی را آورد، 24 چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمیم توبه موعظه نموده بود. 25 پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: مرا که می‌پندارید؟ من او نیستم، لکن اینک، بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نام.

26 ای برادران عزیز و ابنای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد. 27 زیرا سکنه اورشلیم و رؤسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبت خوانده می‌شود، بر وی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. 28 و هر چند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلاتس خواهش کردند که او کشته شود. 29 پس چون آنچه را که درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. 30 لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. 31 و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند. 32 پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد، 33 که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که: تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم. 34 و در آنکه او را از مردگان

أُرْبَعِينَ سَنَةً اِحْتَمَلَ عَوَائِدَهُمْ فِي الْبَرِّيَّةِ. 19 ثُمَّ أَهْلَكَ سَعَى أَمَمٍ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ وَقَسَمَ لَهُمْ أَرْضَهُمْ بِالْفُرْعَةِ. 20 وَبَعَدَ ذَلِكَ فِي تَحْوِ أُرْبَعِمِئَةِ وَخَمْسِينَ سَنَةً أَعْطَاهُمْ قُضَاةً حَتَّى صَمُوئِيلَ النَّبِيِّ. 21 وَمِنْ تَمَّ طَلَبُوا مَلِكًا، فَأَعْطَاهُمُ اللَّهُ سَاوُلَ بْنَ قَيْسٍ، رَجُلًا مِنْ سِبْطِ بَنِيَامِينَ، أُرْبَعِينَ سَنَةً. 22 ثُمَّ عَزَلَهُ وَأَقَامَ لَهُمْ دَاوُدَ مَلِكًا الَّذِي شَهِدَ لَهُ أَيْضًا إِذْ قَالَ: "وَجَدْتُ دَاوُدَ بْنَ يَسَّى رَجُلًا حَسَبَ قَلْبِي الَّذِي سَيَصْنَعُ كُلَّ مَشِيئَتِي". 23 مِنْ تَسَلَّ هَذَا، حَسَبَ الْوَعْدِ، أَقَامَ اللَّهُ لِإِسْرَائِيلَ مُخْلِصًا يَسُوعَ، 24 إِذْ سَقَى يُوْحَنَّا فَكَّرَرَ قَبْلَ مَجِيئِهِ بِعَمُودِيَّةِ التَّوَسَةِ لِجَمِيعِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ. 25 وَلَمَّا صَارَ يُوْحَنَّا يُكْمَلُ سَعْيَهُ جَعَلَ يَهْوَى: مَنْ يَطَّلُبُونَ أَنِّي أَنَا؟ لَسْتُ أَنَا إِنِّي، لَكِنْ هُوَذَا يَأْتِي بَعْدِي الَّذِي لَسْتُ مُسْتَحِقًّا أَنْ أُحَلَّ جِدَاءَ قَدَمَيْهِ.

26 إِنَّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، بَنِي جِنْسِ إِبْرَاهِيمَ، وَالذِّينَ يَتَّبِعُونَكَ اللَّهُ، إِلَيْكُمْ أُرْسِلْتُ كَلِمَةً هَذَا الْخَلَّاصِ. 27 لِأَنَّ السَّاكِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ، وَرُؤَسَاءَهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا هَذَا، وَأَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ الَّتِي تُقْرَأُ كُلِّ سَبْتٍ تَمِّمُوهَا إِذْ حَكَمُوا عَلَيْهِ. 28 وَمَعَ أَنَّهُمْ لَمْ يَجِدُوا عَلَةً وَاجِدَةً لِلْمَوْتِ طَلَبُوا مِنْ بِيلاطُسَ أَنْ يُقْتَلَ. 29 وَلَمَّا تَمَّمُوا كُلَّ مَا كَتَبَ عَنْهُ أَنْزَلُوهُ عَنِ الْحَسْبَةِ وَوَضَعُوهُ فِي قَبْرِ. 30 وَلَكِنَّ اللَّهَ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ، 31 وَظَهَرَ أَيَّامًا كَثِيرَةً لِلذِّينَ صَعِدُوا مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى أُورُشَلِيمَ، الَّذِينَ هُمْ شُهِودُهُ عِنْدَ الشَّعْبِ. 32 وَتَحْنُ نُبَشِّرُكُمْ بِالْمَوْعِدِ الَّذِي صَارَ لِأَبَائِنَا. 33 إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَكْمَلَ هَذَا لَنَا تَحْنُ، أَوْلَادَهُمْ، إِذْ أَقَامَ يَسُوعَ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ أَيْضًا فِي الْمَزْمُورِ الثَّانِي: "أَنْتَ ابْنِي، أَنَا الْيَوْمَ وَلَدْتُكَ". 34 إِنَّهُ أَقَامَهُ مِنَ الْأَمْوَاتِ عَظِيمٍ أَنْ يَعُودَ أَيْضًا إِلَى فَسَادٍ فَهَكَذَا قَالَ: "إِنِّي سَأَعْطِيكُمْ مَرَاجِمَ دَاوُدَ الصَّادِقَةَ". 35 وَلِذَلِكَ قَالَ أَيْضًا فِي مَزْمُورٍ آخَرَ: "لَنْ تَدَعَ قُدُوسُكَ بَرِي فَسَادًا". 36 لِأَنَّ دَاوُدَ، بَعْدَ مَا حَدَمَ جِبَلَهُ بِمَشُورَةِ اللَّهِ، رَفَدَ وَانصَمَّ إِلَى آبَائِهِ وَرَأَى فَسَادًا. 37 وَأَمَّا الَّذِي أَقَامَهُ اللَّهُ فَلَمْ يَرِ فَسَادًا. 38 فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ، إِنَّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنَّهُ يَهْدَا بِنَادَى لَكُمْ بِعُفْرَانِ الْحَطَايَا، 39 وَبِهَذَا يَتَّبَرَّرُ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ مِنْ كُلِّ مَا لَمْ يَهْدُرُوا أَنْ تَتَّبَرَّرُوا مِنْهُ بِثَامُوسِ مُوسَى. 40 فَانظُرُوا لئَلَّا يَأْتِيَ عَلَيْكُمْ مَا قِيلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ: 41 "انظُرُوا، أَيُّهَا الْمُتَهَابُونَ، وَتَعَجَّبُوا وَاهْلِكُوا لِأَنَّي عَمَلًا أَعْمَلُ فِي أَيَّامِكُمْ، عَمَلًا لَا يُصَدِّقُونَ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَحَدٌ بِهِ". 42 وَبَعْدَمَا حَرَجَ الْيَهُودُ مِنَ الْمَجْمَعِ جَعَلَ الْأَمَمَ يَطَّلُبُونَ

برخیزانید تا دیگر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که: به برکات قدّوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد.³⁵ بنابراین در جایی دیگر نیز می‌گوید: تو قدّوس خود را نخواستی گذاشت که فساد را ببند.³⁶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، بخت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید.³⁷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید.³⁸ پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آموزش گناهان اعلام می‌شود.³⁹ و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید.⁴⁰ پس احتیاط کنید، میداد آنچه در صحف انبیا مکتوب است، بر شما واقع شود:⁴¹ که، ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایام شما پدید آم، عملی که هر چند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.

⁴² پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبب آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند.⁴³ و چون اهل کنیسه متفرق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدانِ خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خدا ثابت باشید.⁴⁴ اما در سبب دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام خدا را بشنوند.⁴⁵ ولی چون یهود ازدحام خلق را دیدند، از حسد پر گشتند و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند.⁴⁶ آنگاه پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: واجب بود کلام خدا نخست به شما القا شود، لیکن چون آن را رد کردید و خود را ناشایسته حیات جاودانی شمردید، همانا به سوی امّت‌ها توجّه نمایم.⁴⁷ زیرا خداوند به ما چنین امر فرمود که: تو را نور امّت‌ها ساختم تا الی اقصای زمین منشأ نجات باشی.⁴⁸ چون امّت‌ها این را شنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند.⁴⁹ و کلام خدا در تمام آن نواحی منتشر گشت.⁵⁰ اما یهودیان چند زن دیندار و متشخص و اکابر شهر را بشوراندند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند.⁵¹ و ایشان خاک پایهای خود را

إِلَيْهِمَا أَنْ يُكَلِّمَاهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي السَّبْتِ الْقَائِمِ.⁴³ وَلَمَّا انْقَضَتِ الْجَمَاعَةُ تَبِعَ كَيْثُرُونَ مِنَ الْيَهُودِ وَالذُّخَلَاءِ الْمُتَعَبِّدِينَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا اللَّذَيْنِ كَانَا يُكَلِّمَانِهِمْ وَيُبْنِعَانِهِمْ أَنْ يَبْنُوا فِي نِعْمَةِ اللَّهِ.⁴⁴ وَفِي السَّبْتِ التَّالِيِ اجْتَمَعَتْ كُلُّ الْمَدِينَةِ يُفْرِبًا لِتَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ.⁴⁵ فَلَمَّا رَأَى الْيَهُودُ الْجُمُوعَ امْتَلَأُوا غَيْرَةً وَجَعَلُوا يُقَاوِمُونَ مَا قَالَهُ بُولُسُ مُتَاقِضِينَ وَمُجَدِّفِينَ.⁴⁶ فَجَاهَرَ بُولُسُ وَبَرْنَابَا وَقَالَا: كَأَنْ يَجِبُ أَنْ نُكَلِّمُوا أَنْتُمْ أَوَّلًا بِكَلِمَةِ اللَّهِ وَلَكِنْ إِذْ دَفَعْتُمُوهُمَا عَنْكُمْ وَحَكَمْتُمْ أَنْتُمْ غَيْرَ مُسْتَجِيبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ هُوَذَا تَتَوَجَّهْ إِلَى الْأَمَمِ.⁴⁷ لِأَنَّ هَكَذَا أَوْصَانَا الرَّبُّ: "قَدْ أَقْمَنْتَكَ نُورًا لِلْأَمَمِ لِتَكُونَ أَنْتَ خَلَاصًا إِلَى أَقْصَى الْأَرْضِ".⁴⁸ فَلَمَّا سَمِعَ الْأَمَمُ ذَلِكَ كَانُوا يَفْرَحُونَ وَيُمَجِّدُونَ كَلِمَةَ الرَّبِّ، وَأَمَنْ جَمِيعُ الَّذِينَ كَانُوا مُعْتَبِينَ لِلْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ.⁴⁹ وَانْتَشَرَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ فِي كُلِّ الْكُورَةِ.⁵⁰ وَلَكِنَّ الْيَهُودَ حَزَنُوا النِّسَاءَ الْمُتَعَبِّدَاتِ الشَّرِيفَاتِ وَوُجُوهَ الْمَدِينَةِ وَأَنَارُوا اضْطِهَادًا عَلَى بُولُسَ وَبَرْنَابَا وَأَحْرَجُوهُمَا مِنْ نُحُومِهِمْ.⁵¹ أَمَّا هُمَا فَتَقَفَا عُبَارًا أَرْجُلَهُمَا عَلَيْهِمْ وَأَتَيَا إِلَى إِيقُونِيَّةِ.⁵² وَأَمَّا التَّلَامِيذُ فَكَانُوا يَمْتَلِئُونَ مِنَ الْفَرَحِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ.

بر ایشان افشانده، به ایقونیه آمدند.⁵² و شاگردان پر از
خوشی و روح القدس گردیدند.